

V petek 24. maja, smo se ptujski gimnazijci iz 1. a ob 7.30 zbrali na železniški postaji na Ptuju. Odpravljali smo se na izmenjavo v Škofjo Loko, k prijateljem, ki smo jih spoznali 16. in 17. novembra 2018, ko smo jih gostili na svojem domu. Z vlakom smo se peljali do Ljubljane, kjer smo prestopili na vlak proti Škofji Loki. Bilo je zares razburljivo, saj za večino od nas vožnja z vlakom ni nekaj vsakdanjega. Na železniško postajo v Škofji Loki smo prispeli okoli 11. ure, tam pa nas je pričakalo nekaj dijakov 1. e škofjeloške gimnazije z razredničarko. Skupaj z njimi smo se z lokalnim avtobusom, ki ga imenujejo tudi »trola«, odpeljali do gimnazije, kjer so nas pričakali še ostali in nas prisrčno pozdravili.

Od navdušenja smo pozabili na utrujenost in dolgo vožnjo, ki je bila za nami. Prtljago smo odložili v eni izmed učilnic, kjer smo prisluhnili kratki predstavitvi mesta in programu naše izmenjave, ki ga je pripravila njihova razredničarka. Končno je napočil čas za kosilo v šolski jedilnici. Nato smo imeli nekaj prostega časa, med katerim smo se samostojno sprehodili do gradu, kjer smo se zbrali ob 13.30. Prisluhnili smo predstavitvi zbirk v loškem muzeju, ki so nas popeljale skozi zgodovino in običaje Škofje Loke ter si v sklopu muzeja na prostem ogledali še tipično kmečko hišo s črno kuhinjo in enim bivalnih prostorom za vso družino.

Iz gradu smo se odpravili nazaj v šolo in sledila je delavnica izdelave Dražgoških kruhkov, ki so značilni za območje naselja Dražgoše, Škofje Loke in njene okolice. Dražgoški kruhki so ročno okrašeni in oblikovani medenjaki, najpogosteje v obliki polmeseca ali srca. Slednje smo izdelali tudi mi ter ročno oblikovali motiv planike in marjetice. Nastalo je veliko unikatnih kruhkov, ki smo jih nato čez noč pustili v peči, da smo jih naslednji dan lahko odnesli s seboj domov. Delavnica je trajala do 17. ure, ko so nam vsi dijaki 1. e pripravili še kulturno-glasbeni program v šolski predavalnici in pokazali svoje številne talente. S tem smo tudi zaključili prvi dan izmenjave in se s svojimi gostitelji odpravili na domove ter tam preživeli preostanek dneva.

V soboto, 25. maja, smo se ob 8.30 ponovno zbrali v šoli. Za večino je bila to kar zgodnja ura, glede na neprespano noč. V učilnici smo se razdelili v skupine ter se po napotkih odpravili v mesto, kjer so nas na različnih lokacijah čakali učenci 1.e in nam na kratko predstavili znamenitost, ob kateri smo se nahajali.

Zelo zanimiva je legenda o hudičevi brvi, na kateri naj bi se prikazoval hudič. Da bi ga pregnali, so na obeh straneh in sredini brvi postavili kapelico. S tem so hudiča prisilili, da se je umaknil v bližnjo Šturmovo skalo. Jezni hudič se je maščeval tako, da je po vseh puštalskih mlakah zaredil žabe, ki s svojim regljanjem Puštalcem niso dale spat. Iznajdljivi Puštalci so žabe začeli loviti. A bolj, ko so jih lovili, več jih je bilo, saj jim je hudič cele noči žvižgal. Od tod tudi izvira

vzdevek »žabarji«, ki se je nato prenesel predvsem na prebivalce Ljubljane. Hudiča so kasneje ujeli tako, da so skalo zasuli, ta pa je od jeze neke noči v puštalsko brv vrgel velikansko skalo, da bi jo porušil. Brv je, čeprav lesena, ostala cela, je pa še danes skrivljena in od tod izvira njeno drugo ime Kriva brv. Ena od lokacij se je nahajala tudi »pri ovinku«, kot ta del imenujejo domačini. Nahaja se neposredno ob reki Sori, ki teče skozi Škofjo Loko in je odlična destinacija za piknik ali osvežitev v vodi. Ob vrnitvi v šolo smo se ponovno zbrali v učilnici, kjer smo se pomerili še v kvizu o Škofji Loki ter prebrali pesmi, ki so nastale med jutranjim potepom po mestu. Tako smo zaključili še drugi dan izmenjave. Težko smo se poslovili in se s »trolo« odpeljali do železniške postaje. Na poti domov smo prestopili v Ljubljani in na Pragerskem in se okoli 15.30 vrnili na Ptuj.

Nika Janžekovič Toplak, 1. a

